

[Kaj Andresen.]

foster, idet hun frygtede virkningerne af at have indtaget thalidomid under svangerskabet.

Til alt held blev præparatet ikke anvendt i særlig stor udstrækning her i landet, men det blev solgt, og der er født børn med misdannelser efter thalidomidbrug. Det skal dog erkendes, at umiddelbart efter, at man havde konstateret thalidomidvirkningerne, standsede sundhedsmyndighederne salget her i landet. Det skete i januar i år.

Men hermed er sagen ikke klaret. Tilfældet med thalidomid bør medføre, at vi tager spørgsmålet om kontrollen med medicinalvarerne op til overvejelse.

Vi har en kontrol med lægemidler. Vi har specialitetskontrollen og farmakopeen med tilhørende laboratorier, og vi står næppe tilbage for andre lande, men det nævnte eksempel viser, at kontrollen trods alt ikke er effektiv nok. Hertil kommer, at der i de senere år er foregået en eksplosiv udvikling i lægemiddelfremstillingen. Også den danske medicinalvareproduktion har været med i denne kolossale vækst, og det er kun glædeligt, at vor eksport af disse varer i de senere år er nået op på anselige millionbeløb. Men samtidig er der sket en stærk forøgelse i antallet af de præparater, der kommer hertil fra udenlandske fabrikker.

I glæden over, at denne fornyelse inden for lægemiddelproduktionen betyder hjælp over for sygdomme, som før ikke kunne helbredes, må der ikke ses bort fra, at det rejser behov for en mere effektiv kontrol end tidligere. Den almindelige befolkning må ikke udsættes for, at manglende kontrol betyder større risiko ved virkninger eller bivirkninger af de præparater, som sendes ud på markedet. På samme måde må det danske medicinalvæsen være interesseret i, at der på dette felt er den størst mulige sikkerhed for befolkningen.

Spørgsmålet om sikkerhed i medicinalkontrollen vil i fremtiden nok være mere end et rent nationalt problem og komme til at spille en rolle under dansk deltagelse i et europæisk økonomisk samarbejde. Men det har jo allerede været fremme i det nordiske samarbejde, idet der ved Nordisk Råds session i 1961 forelå et medlemsforslag

om at søge fremmet en fælles nordisk lægemiddelkontrol.

Efter at have indhentet erklæringer fra sundhedsstyrelserne i de forskellige nordiske lande og fra andre sagkyndige på området vedtoges på Nordisk Råds sidste session i Helsingfors en rekommandation, hvori man henstillede til regeringerne at undersøge spørgsmålet om et nordisk samarbejde vedrørende forskning og oplysning om lægemidler samt om kontrollen af farmaceutiske specialiteter.

Jeg har forstået, at Danmark skulle være koordinerende land i denne sag, og efterlyser, hvad man har foretaget sig i sagen. Kan man ved en fælles nordisk indsats på dette område både koordinere og forenkle arbejdet med medicalkontrollen, vil det kun være en fordel, men hvad har man foretaget sig siden Nordisk Råds sidste session?

Allerede forud for vedtagelsen af apotekerloven af 1954 var spørgsmålet om en udbygning af vor hjemlige lægemiddelkontrol fremme. I apotekerlovskommissionens betænkning af 1952 gjorde man opmærksom på, at der var områder, hvor den eksisterende kontrol ikke var effektiv nok, og pegede på, at det under den moderne lægemiddelproduktions stærke vækst ville være rimeligt at oprette et særligt lægemiddelinstitut, hvor hele kontrollen med lægemidlerne skulle finde sted. Man foreslog dengang, at der til finansieringen af et sådant instituts oprettelse blev henlagt 1 mill. kr. årlig af apotekerfondens overskud.

Forslaget blev ikke realiseret ved apotekerlovens gennemførelse, men da nu spørgsmålet trænger sig på, ikke alene i konsekvens af erfaringer, som nylig er gjort om manglende kontrol, men også i forbindelse med et fælles nordisk kontrolsystem over for lægemidlerne, vil det vel være rimeligt at rejse tanken om et virkelig effektivt lægemiddelinstitut her i landet.

Skal den sikkerhed, som befolkningen har krav på over for de lægemidler, der bringes på markedet, ikke undergraves af flere tilfælde som thalidomidaffæren, er det nødvendigt, at der sker noget med hensyn til lægemiddelkontrollen, og på baggrund heraf har jeg rettet mit spørgsmål til indenrigsministeren.